

**MAGYAR AGRÁR- ÉS ÉLETTUDOMÁNYI EGYETEM KAPOSVÁRI CAMPUS
NEVELÉSTUDOMÁNYI INTÉZET
TANÍTÓ ALAPSZAK
NAPPALI TAGOZAT**

**A CSALÁDON BELÜLI ERŐSZAK
KIHATÁSA AZ ISKOLAI ÉLETRE TANÁRI
SZEMSZÖGBŐL MAGYARORSZÁGON
(GYERMEKKORBAN)**

Belső konzulens:
Dr. Belovári Anita
adjunktus

Készítette:
Varga Liliána
tanító hallgató

KAPOSVÁR
2023

A családon belüli erőszak nem csak napjainkban, de a múltban is jelen volt. Hiszen, ha nem így lenne, nem születtek volna ezzel kapcsolatos törvények sem (Btk, 2012b). Szakdolgozatomban megvizsgáltam a családon belüli erőszak fajtáit és kihatását a gyermekekre, különös tekintettel jártam körül a büntetőjog gyermekvédelmi részét. Bár a jog maga védi a gyermeket, Solt Ágnessel készített interjú során kiderül, hogy maga a rendszer mit sem ér ha az emberek, hatóságok, szervezetek, nem megfelelően végzik el feladatukat, vagy megakad közöttük az információ áramlás (Hornyik, 2020). Ettől függetlenül az elsődleges segítséget adó közeg, amennyiben a család elfordul egy gyermek számára az iskola, azokon belül is a pedagógusok lehetnek.

A tanárok, mint problémamegoldók számos feladatot ellátnak a tananyag leadása mellett az iskolában. Például folyamatosan kapcsolatot tartanak a szülőkkel és felméri a gyermek lelki állapotát. Abban az esetben, ha észrevesznek egy ilyen jellegű problémát, azt kötelességük jelenti a gyermekjóléti szolgálatnak vagy a hatóságoknak, hogy a büntetőjogban lévő gyermekvédelmi törvények érvényesülni tudjanak. Amennyiben ezt a kötelezettséget elmulasztják, úgy ők is bántalmazó magatartást folytatnak, de minimum munkaköri gondatlanságot jelent, mivel a tanulót veszélyeztetik ezzel (Németh & Dr. Virág 2013).

Kutatásom megalapozásaként feldolgoztam a családon belüli erőszakkal kapcsolatos szakirodalmat, illetve a tanárok feladatkörét. A kutatás során egy online anonim google kérdőívet küldtem el több személyhez és iskolába is, ahol az 1-4. osztályos tanítókat/ volt tanítókat kérdeztem a családon belüli erőszakkal kapcsolatban. 100 fő (n=100) töltötte ki ezt a kérdőívet, melyből 54% (54fő) állította, hogy találkozott már családon belüli erőszak áldozatával az iskolában. Az eredmények tükrében kiderült, hogy azok a tanárok, akik találkoztak már ilyen tanulókkal többségben vannak, mint akik még nem találkoztak a pályájuk során ilyen esettel. Ebből (n=54) csupán 7,4% (4fő) állította, hogy nem segített a gyermek a probléma megoldása során. Azonban az indoklásokból kiderült, hogy a válaszadók (n=4) 50%-a (2fő) esetében fordult elő, hogy semmilyen intézkedés nem történt az ügyel kapcsolatban.

Összeségében a kutatásomból fény derült arra, hogy a tanítók hogyan vélekednek az egyes erőszakokról, mi a véleményük az érzelmi bántalmazásról és ez milyen változásokat von maga után a gyermek részéről, illetve aki nem találkozott ilyen tanulóval, mit tenne hasonló helyzetben. Bár a 21. században már törvények védik a gyermekeket, az erőszak megtörténtét azonban nem minden esetben lehet kikerülni. Ezért a tanárok legfőbb feladata, hogy segítsék ezeket a tanulókat.